

Abstrakt

Rozhodčí řízení je hojně užívanou variantou alternativního řešení sporů. Jeho obliba v průběhu posledních let stále vzrůstá a s tím se postupně objevují i nedostatky v jeho právní úpravě. S rozhodčím řízením se stále častěji setkáváme při řešení sporů ze spotřebitelských smluv, neboť jej podnikatelé volí pro jeho rychlost, neformálnost a efektivnost. Začaly se také množit případy, kdy je institut rozhodčího řízení ve vztahu ke spotřebiteli zneužit k vydávání rozhodčích nálezů, které jsou ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo dokonce přímo s kogentními ustanoveními právních předpisů. Dalším problémem je častý výskyt nepřiměřených ujednání v rozhodčích doložkách, která spotřebitele zavazují v rozporu s evropským právem. Takováto ujednání zakazuje směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. 4. 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách. Vzhledem k tomu, že hojné užívání rozhodčího řízení ve spotřebitelských sporech odhalilo neúplnost a nepřiměřenost české právní úpravy v kontrastu s požadavky práva Evropské unie, přistoupili čeští zákonodárci k přípravě novelizace, jež byla primárně zaměřená na posílení ochrany spotřebitele, která začíná již ve chvíli sjednávání rozhodčí doložky a pokračuje v rozhodčím řízení a dále v průběhu výkonu rozhodčího nálezu. V této práci se zabývám jednotlivými prvky a mechanismy, které mají postavení spotřebitele jako slabší smluvní strany posílit.